

Előfizetési árak:

Helyben

és

Postán küldve:

Egy évre 10 frt.

Felévre 5 frt.

3 óra 2 ft 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz minden közlemény Főpiacz Vecseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Hirdetési díj:
Öt hasábos petit sorért 5 kr.
Nyitlóru megjelendő közlemény 3 hasábos 15 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szinte több iz-beli hirdetések mátol fogva, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdíj:

minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethetni helyben: **Telegdi K. Lajos** és **Csáthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébtűt a postahivatalok utján.

Mit hozott a karácson?

☉ Szokássá vált: karácsonról valamit várni! Gyermek, felnőtt emberek, sőt nemzetek is várnak valamit a karácsonról, vagy ahoz kötik reményeik horgonyát bizonyos óhajításokra nézve.

Tán azért is, hogy az év vége közelg, természetesenek tetszik: számbavenni az év adományait!

Mindenki eredményt vár a karácsonról! A gyermek s a család, a szív, a szeretet jelét, ajándékot vár.

A férfi, ugy, mint a nemzet: a munka eredményét várja.

Nézzünk szét azon karácsonfán, melyet szemünk elé állít a képzelet, — mik vannak rajta?!

A világ részére hozott a karácson leghasznosb ajándékot: a sueti csatornát, mely a világ kereskedését évezredek óta állásánál fölebb emeli, az idő, a gyorsaság szárnyain.

Európa számára zavart, ministerkrizist hozott a karácson, ugy, hogy Ausztria, Francia-, Olasz-, Bajorország, Portugallia, s több, belül küdelmekkel bajlódó kormány a karácson fáján sem láthat még egyebet, mint azt, hogy mikép versenyeznek férfiak a polcz felett, kik hiszik, hogy békés révbe vezethetik a nemzet hajóját, — mikép versengenek a kiváltság, mely a nemzetek felett uralkodni enged. Sőt Spanyolország karácsonra is fej nélkül látszik maradni Krisztus születésnapján, — mert még nem jelenkezett a halandó, ki ott királyképen ajándékul vesse magát a nemzet karjaiba, — félvén, hogy ezek agyonzorítják, csupa szeretetből! A spanyolok... azaz: a spanyol kormány tagjai tehát karácsonra sem kapják meg a várt ajándékot, mert a spanyol nemzet azt énekl: Petóvel: nincs ott több szeretett király! — Még mi magyarok is kaptunk egy keveset abból az európai ministerkrizisből, de az ajándék karácsonra — fájdalom! meg nem érkezett.

Hanem kaptunk helyette mást, amit nem kérünk; ami munka eredménye ugyan, de nem a nemzet munkájának kifolyása, hanem a kényszerűség szüleménye...

Ezen ajándék, mely az országgyűlésnek engedett vakáció nyomtatéka lón, — azon felhatalmazás, mely a ministeriumnak adatott, hogy a jövő 1870-ik évi márczius 31-ig épen azon módon szabassa, hajtsa be az adót, tegyen kiadásokat, mint azelőtt; ami különösen azon derék vitézek nézve nagy lélekzetvével, nagy nyeresémeny, kik szerencsések, a Bach-Schmerling korszak alatt tűzött nemzetellenes működésükért zsiros nyugdíjakat huzni, melyek egy részétől, január 1-ső napjától fogva, mindenestre elestek volna, ha a karácson, ha a karácsoni országos vakáció közbe nem jő.

Mig tehát a nemzet, az ujoag, 3 óra terjedő ministeri felhatalmazás által valami olyat kapott karácsoni ajándékba, amit nem várt, nem remélt, nem kívánt; — addig a nyugdíjas madadurok áldhatják karácson, mely jogtalan nyugdíjok mennyiségét 3 óra meghosszabbította!

Sietett is pénzügyministerünk Bécsbe, hogy ő Felsége által szentesíttethesse a nemzetnek adott karácsoni ajándékot; és ha a zárszámadás és 1870. évi költségvetés feletti tárgyalások, minden erőmegfeszítések daczára sem vitethetett keresztül, s így a végmegnyugvás aranyideje meg nem érkez-

hetett: eljött mégis a pihenés napja karácsoni ajándékul a pénzügyminister részére, szabad kezét nyervén 3 óra ismét ugy sáfárkodni, amint eddig tevő.

Különös, hogy e karácsoni ajándéknak a nemzet épen nem örül; mig a pénzügyminister azt két kézzel fogadja!

Nem csoda, mert a nemzet a sok, és éveken át meghosszabbított ajándékozási módszereket már megunt, ugy, hogy fél az ajándéktól is, ha az a pénzügyministertől jön. Nem kell ide érteni a hirlapbélyeg törvényt, mely karácsoni ajándékul kedvesen fogadtatott; — mert az nem a pénzügyministertől vette eredetét...

Fél a pénzügyministeri ajándékoktól a nemzet, mert hiszen a bélyeg-, fogyasztási-adó és a dohánymonopoliumnak még az 1870. évi karácsonra is fentartása, oly ajándékul tekinthető, mire a nemzet elmondhatja: uram, fordítsd el tőlem e keserű pohárt!

Igen, itt jut eszembe. Karácsoni ajándék nekünk, Krisztus születése alkalmából, a gondviselésbe vetett hit, melyhez a remény is van kötve, mikép isten, a magyarok istene megkímélendi a nemzetet jövőre azon ajándékoktól, melyek, a nemzeti géniussal tökéletesen elmentben, csakis mesterkelt utakon tartattak fenugy az előbbi, mint az utóbbi időkben.

Karácsoni ajándék nekünk a szent ima ereje, mely lelkünköl fakad, s melylyel az egék urához esedezünk: Uram, add, hogy a mi kormányunk, ha előbb nem, a jövő évi karácsonra, olyan legyen, mely a régi slendriánokból ki tudjon bontakozni; a nemzeti önállóság és függetlenség igényeinek megfelelő eljárás kövessen ugy, hogy az uralkodó házzal kapcsolat fentartása mellett, ment legyen azon lidércnyomástól, mit a Lajthán tuli államvegyület zilált rendszere, vagy a dualismus sötét árnya gyakorolna rá!; hogy legyen nemzeti belül és kívülről is, minden eljárásában, — hogy az egyenlőség, szabadság, testvériség jótékony szelleme hassa át az önálló, független magyar nemzetet!

Ily ajándék kell nekünk legalább is a jövő karácsonra!...

Imádkozunk érte karácson ünnepein!

Ujdonságok.

Előfizetési felhívás!

— Az előfizetési pénzeket kérjük még e folyó évben beküldetni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozhasuk magunkat. Az előfizetési díjak a lap élén láthatók. — Mire is azon nyilatkozattal figyelmeztetjük a t. cz. Közönséget, hogy új évtől fogva, minden több ujerőcsatlakozik munkásságunkhoz, fokozott erélylyel igyekszünk olvasóink kívánatait kielégíteni; minden örököt oda irányozzuk, hogy gyors, eleven és tartalomdu s közléseinkkel, nemcsak a vidéki, hanem az országos érdekeknek is szolgálatára legyünk.

— A színészi nyugdíjintézet javára holnap tartandó színházi előadásra ujoag figyelmeztetjük a t. cz. Közönséget; s reméljük, hogy e nemes cél előmozdítására — mely a színészi pályát a hivatottakkal még jobban megkedvelteti — a szives pártfogás el nem marad. — Színészi nyugdíjintézetünk alapítókéje még igen kicsiny, ugy hogy annak kamatából egy könnyen közbejöheto, esetben sem lehetne a szükség- leendő díjazást fedezni. Azt hisszük, hogy a városi és színházi igazgatóság sokkal jobban érzik annak szükségét, hogy a nyugdíjtökezsaporítása, egy állandó szín-

háznál mulhatlanul szükséges, mintsem egy évben egy előadás által összehozhatónak tartanák a kívánt összeget, s bizton reméljük, hogy e tekintetben a gyökeres orvoslást magok után vonó intézkedések fognak tétetni. Addig is azonban a t. cz. közönség mutassa ki színészeink jövője iránti érdekeltségét az e célra tartani szokott előadásokban részvétele s tán közbejöheto felül-felzétései által is; mert minden forint a kamatoztatás által nagyobb összeget képvisel a névszerinti értéknél.

** Az „afrikai nő” mint kacsa. Említettük volt, hogy a „Színpad” című lap ujdonságot, miszerint színházunknál a nevezett nagy dalmú előadására készülnek. Első pillanatban is hihetetlennek tetszett ez előttünk s bővebb értesülés nyomán most már határozottan mondhatjuk, hogy e koholt hír talán satyra, vagy ha nem is az, minden esetre téves forrásból kivádszott hirlapi kacsa, miután nálunk a szinfalak mögött mit sem tudnak ez előkészületről, sőt operának jelenlegi viszonyai között merő képtelenség is volna az.

** Egy nápolyi énekesnő akart a napokban fellépni szinpadunkon, de az igazgatóság a handabandázó hangtalan asszonyaság egyes bukásairól eleve értesülvén — nem engedé meg, hogy balszerencséje a debreczeni közönség előtt is cserbehagyja.

** Egyháztanács ülés fog tartatni folyó hó 26-ik napján d. e. 10 órakor a szokott helyen. Tárgy: jelentések és több folyó ügyek.

— A temesvári tisztvi vizsga e hó 20-án kezdődött és végződött 23-án délelőtt. A helybeli Habermann ezredből ott maradt Komlóssy Arthur és Niek E., ugyszinte az itteni uhlanus ezredbeli Szunyogh S. önkéntesek a vizsgát jó sikerrel tették le. Még csak a kinevezés hiányzik. Hogy mint tartalékbeli tisztek helyet foglaljanak ezredeikben. Összesen 9 egyén vizsgáltatott meg, s mindnyájan letették sikeresen a szigoru vizsgát — német nyelven, holott itthon azon utasítást vették, hogy magyar nyelven is letehetik a vizsgát.

Valóban csodálatos, hogy a közös hadügyminister régibbi rendelete mellőztetett, miszerint kinek kinek megengedetett anyanyelvén tenni le a tisztvizsgát. Ugy tudjuk, hogy a temesvári vizsgáló bizottmány csak legközelebb vett ellenkező utasítást. A dualismus nem engedi tehát, az anyanyelv használatát! Mit mond erre a magyar független felelős ministerium.

— Balogh Zoltán ismert költőnk ma városunkba érkezett Alpari című vig epósa nem sokára világot lát, mely e nemben ritkítja párját! Kivált irodalmunknak, mely e nemben szegény, csak díszére fog valni.

— A borfogyasztási adó tárgyában kötött szerződés alapján a városi tanács hirdetésnyit tett közzé, melynek azon pontját szükségesnek tartjuk kiemelni, hogy azok, kik a haszonbérli társulattal a mult évekre nézve bizonyos összegben megegyeztek, hogy az aközással együttjáró kellemetlenségektől megmeneküljenek, a mult időre netán fizetetlen váltásági összeget jövő évi január 31-ig befizetni, s a kiakudott összegnek jövőre is fizetése iránt a társulattal nyilatkozni tartoznak, különben a társulat nem lesz köteles egyességi összeget elfogadni, hanem joga lesz a szabályszerű eljárást, t. i. az aköztatást s az illetményeknek a szerinti behajtását fogamatba venni.

— A vámospécsi országot kijavitása is elrendeltetett a tanács által, s a munkálat már át is adatott a vállalkozónak.

— A szabadságos katonáknak megengedetett ministeri rendelet szerint, hogy szabadságidejük tartamára is iparjegyet nyerjenek azon mesterség gyakorolhatása iránt, melyre képesítve vannak; s mindazon jogot élvezhessék, mely a többi iparjogositottat megilleti.

— A vasúti átjárók fentartási és javítási költségét — ministeri rendelet szerint — az illető községek és vasúti társulatok közösen tartoznak viselni. Így aztán a közönség még inkább megkívánhatja az átjárók jó állapotban tartását: mert két gazdától jobban telik.

Legközelebbi számunk az ünnepek miatt hétfőn jelen meg!
* Sajtóhibabiztosítás. Tegnapi számunk „Fővárosi értesítő”-jének 3-ik ujdonsága végére ezen szavak: „Ertekezést is mellékelt a muzeum és acadé-

7-től esti...
vagy d. u...
a vásárok...
sz. napra 10...
ára 65 kr...
ra 50 kr, az...
kr, országos...
a templom-...
egyenesen...
kr.
kt 4 r hoz...
anélkül 60...
éjjel 1 frt...
ás 20 kr.
vagy jövet...
1 frt 50 kr,
or: menet...
órai vára-...
jövet bár...
órai vára-...
kr.
városköz-...
ssza 1 órai...
ára 50 kr.
kekre való...
hivatalnál...
121-15...
Károly...
korcsmajoggal együtt. — Ertekezhetni felele c lapok kiadó-...
199. 5-1...
hivatalában.
180. 18-1...
Ertekezhetni a bent lakó tulajdonossal.

nia számára, — lapfordelés alkalmával helytelenül csuszta be, s azok a 7-ik újdonság: „A megörzött hazafiúi érzület“ tétele elibe olvasandók.

Meghaltak. Decz. 23. Cs. u. Marossi Józsefné Tóth Zsuzsanna 26 éves tüdővészben 24 Ptr. u. Seres András f. István 8 hónapos bélobban.

Színházi szemle.

* Csütörtökön, december 23-án adatott: „Kicsapott diákok“ vígjáték 4 felvonásban; írta Benedix, fordította Vezéri. Az előadás most nem annyira sikerült mint első alkalommal; némi vontatottság tünt ki a párbeszédnek egymásutánjában; hanem azért Temesvári ezuttal is derekasán megállta helyét, Foltényiné ugyan csak rá tartós asszonyosság volt. Zöldi az öreg Stein alakjában a becsületes jellem hű képét tükrözte vissza.

Országgyűlési értesítő.

(December 23.)

Elnök Somssich, a ministeri padokon: Andrassy, Horváth, Mikó, Gorove. Egyedüli tárgy több törvénynek kihirdetése. Gr. Andrassy miniszterelnök átnyújtja az alábbi szentesített törvényeket: a közterhek és kiadások fedezéséről 1870. mártius 31-ig; — a bélyeg- s illeték — törvény érvényességéről 1870. dec. 31-ig; a keleti utazás költségeire megszavazott 150,00 frólit; a részvénytársulatok, intézetek és egyetek bélyeg kötelezettségének szabályozása iránt: — a bor és hufogyasztási adó, dohányárulás, cukoradó, ház jövedelmi és személyes kereseti adó, a horváth-szlavon ministerium költségeiről az 1869-ik évben, a hírlapbélyeg eltörlése, a mácsa-eszkendi uradalom megvétele tárgyában, — melyek kihirdetettek s a felsőházhoz is, kihirdetést végett átküldtek. Elnök meleg szavakban kíván boldog ünneplést a képviselőknek, családai körében, s új erőt nehéz munkáik végzésére, s kér a jövő évben is hasonló támogatást. Végül élteti a királyt, királyi családot, a hazát és képviselőket. A ház háromszoros lelkesült éljenekben viszhangoztatja az elnök jó kívánatait, s a képviselők kézsorítások és jókívánatok közt oszlanak szét. Jövő ülés január 14-én lesz. Napirenden lesz: az 1870-ik évi költségvetés feletti pénzügyi bizottmányi általános jelentés.

— A főrendi (1) ház mai ülésében a Szel K. által a képviselőháztól áthozott törvényzettek kihirdetettek; azután Tomcsányi főispán beadja a jogi bizottmány újabb jelentését a testi büntetés eltörlése feletti törvényjavaslata; kinyomatni rendeltetett. — Elnök Majláth, a főrendiház részéről kifejezést ad a felsőház iránti hódolatteljes érzelmeknek, s az ünnepre jókívánatait fejezi ki a ház tagjai irányában; azután a jegyzőkönyv hitelesítettén, az ülés eloszlott.

Fővárosi értesítő.

* Azt a nőt, ki a képviselőház minapi ülésén megörült, Gemming Luizának hívják. Mondják hogy gyöngéd viszony hozta a bázba, melynek alsó padjain imádoztját kereste. Kijövet a 190. számú berkozsiba vetette magát. kihajtatott az indóházhoz és elutazott Bécsbe.

* A színházi enquet bizottság Révay Simon és báró Kemény Gábor aláírásával ellátott folyamodást nyújtott be Pestvárosihoz, melyben kéri, hogy az Erzsébetterem adjon helyet méltányos feltételek mellett az új operaháznak.

* A „Népkör“ helyiségeiben a pápai szabadlevű választók küldöttsége diszlokómát rendezett Horn

TÁRCZA.

Esti séták.

Motto: Nyárban poros, télen sáros. E nagyterületű város.

Ne gondolják tisztelt olvasóink, hogy mi ezen sorokban csak tréfálni szándékozunk. Isten mentsen!

Honnan, honnan nem: az senkire nem tartozik; elég az az idvességre, hogy, míg egyik toronyban fél órát, alig három perc multával a másikban pedig három fertályt ütött tizenegyre: haladtam hazafelé fópiaconknak azon oldalán, hol ily esős időben, csaknem minden ház fedelzetéről ömlik a víz a járó közönség nyakába.

Ah! minő idő volt ez!... Ha költői tehetséggel áldott volna meg a sors: gyönyörű jambus sorokban örökíteném meg ez est emlékeit!... Szakadt az eső úgy, — de úgy, hogy már jobban kívánni sem lehetett volna.

Sötétség volt olyan, de olyan, hogy — igazat szólva — még magamat is alig láthatám. (No, az igaz, hogy ez már nem a fópiacon történt; — mert dicséretére legyen mondva a gázgyár igazgatóságának, mind a négy sor lámpa teljes fényben világított, — hanem Kis-Váradutezán, hol Cs. a. polgártársunk malomháza előtt legelőben is, bevezetéképen nyakra-főre kell az embernek bukni, vagy fel csizmáját a sárban hagyni. Tehát szakadt az eső és sötét volt!...)

De mennem kellett, — mert hát az ég alatt csak nem tolthetem az éjszakát.

Ah! de mily különös a sors szeszélye! Messziről érthetetlen emberi hangot hozott felém a szellő, de oly szellő, mely meglepetésemben majd a

Ede tiszteletére. Mintegy 150-en, köztük több kitünő pesti vendég vett részt benne, s az estély fényét díszes hölgykoszoru emelte. A lakoma elején egy munkás küldöttség üdvözölte Hornt s a munkások nevében diszoklevelet adtak át az ünnepeltnek, ki rövid, lelkes éljenzéssel fogadott beszéddel válaszolt nekik. A pohárköszöntések sorát Jókai kezdte meg a legnépszerűlebb eszméit: a pápai csalhatatlanságért emelve poharát, azon hajjál, hogy a pápaiak legyenek ezental csalhatlanok. Hollós, Kossuth Lajos üdvéért ivott, ki nek Henszlmann közlekedéssel fogadott indítványára a „Népkör“ táviratilag küldte meg üdvözlését, hasonlóképp Horn indítványára Fiumének. A hangulat mindinkább kedélyesebb, vidámabb lett, s csak éjfél után oszlottak szét a vendégek, lelkükben a körnek több hasonló vidám óráit kívánván.

* A redout termében s az épület homlokzatán 14 szobortalapzat mindaddig üresen áll, miután a város pénzüksége miatt nem rendelhetette meg a tervezett szobrokat. Hirszerint azonban most erőlyesen hozzá látnak s a szobrok kivitelét már a jövő tavasszal fogantatba akarják venni. A szintén régóta tervezett aranyozott erkélyek építtetését jobb időkre haszaltották.

* A Variétés-színház megnyit, s mint a „Sz. E.“ írja, ekkép: Maga az igazgató Hirsch mondott el egy bohós prologot Bergtől, azután az „Ander schönem blauen Donau“ című darabot adták. Az előadók egy része meglehetősen ügyetlenül viselte magát. A „heater“ maga körülbelül lehet olyan nagy mint az Erzsébetteri fabódé, hosszukás alakú. Van benne 66 páholy s valami 400 zártszék; a földszint is meglehetősen nagy; a karzat tátonóg. A díszítés alapszíne vörös. A világítás nem olyan impertinens, mint a „német-színházban“, mely ma már minduntalan hullat le egy-egy vaszkos gerendát. A színház tömve volt. Most tehát a germanisatio szabadon működik a „Variété“ deszkáin.

* A daláregyesület központi választmánya farsang közepén egy nagy tombolával összekötött alarcos bált rendez a redoutban, a daláregyesület javára. Először az illetők ugyane célzt egy nagy hangverseny rendezésével akarták elérni, de a tények logikája folytán belátták, hogy mai napság egy nagy alarcos bál jobban kifizeti magát.

Belföld.

* A nagyváradi joghallgatók január 10-én a „Fekete sas“ szálloda nagytermében a jogászegyesület javára bált fognak tartani.

* Békés-Gyulán a második „Nagy Magyar városinak“ címzett olvasókör Gbiczy Kálmán, Jókai Mór és Beliczei István országgyűlési képviselőket tiszteletbeli elnökeikül választá meg.

* Aradon Bettelheim testvérek kiadásában egy költemény füzér jelent meg Gyöngyösi Rudoltól. A tiszta jövedelem az Aradon megnyit pest-uti elemi fótanodában létesítendő ifjusági könyvtár javára fordítatik.

* Temesvárra ez idén nem fog menni Vogt Károly, miután családi viszonyai sürgösen Genfbe hívják; azonban megígérte, hogy jövő évben ismét eljön s utjába ejti Temesvárt.

* Kassa város Luzsenszky Pál báró hült tetemét általános gyászszal és szomorú ünnepélyességgel fogadta kebelébe. A hullát a székesgyházba vitték, s a gyászszertartások végeztével a Széchenyi sétátra indult a beláthatatlan gyásztömeg. Ott Szerényi Ede a kassai baloldali kör elnöke és Timkó János jogász adott kifejezést megkapó szavakban az általános gyásznak

sárba buktatott. Néztem, néztem... ha láthattam volna... hogy miféle elátkozott lélek légyen az, mely ily időben, ilyen helyen jár. (Hogy ily gondolatban voltam, oka az, mert? pöntek este volt.)

A eszögétség mindig közelebb-közelebről hallatszott; — de látni még semmit és senkit nem lehetett. Egyszer... (ne essenek kétségbe tisztelt olvasóim) mintha az elátkozott szellemek jöttek volna érttem, Lucifer szekerére felültetendők, hogy a sártenger közepéből szépen lakásunura, vagy a nevezett ur alvilági birodalmába szálltsanak), egyszerre egy élő mozgó lénybe ütköztem. (Hogy én ütköztem-e ő belé, vagy ő én belém, azt bizonyosan nem tudhatom s ezzel adós maradok olvasóimnak addig is, míg róla tökéletes igazat mondhatok).

„Bocsánat uram!... vagy asszonyom!... Mi úgy látjuk, mindketten rövidlátók vagyunk.“

— Ah, Gott! — sobajta fel carambolir társam, kiről még ekkor sem tudhattam, — ha vajon férfi-e vagy nő.

Pár lépést már túl haladánk egymás mellett. — Uram! — szolt utánam ő, kit ezen szó kiejtéséről tudtam meg, hogy nő, — ha istent ösmér ön, legyen oly szives irányomban, mint idegen iránt, vezessen el X. utcában lakó N. N. eszmadia mester házához; az utat nem ösmerve, már eddig is háromszor estem a sárba, s ha néha-néha a házakhoz nem csapódnám, azt kelle-ne gondolnom, hogy valamely emberek által nem lakható mocsáros helyen bolygok. Ön talán ide való születés, s mint ilyen, nem fogja visszautasítani egy idegen úó kérelmét.

E szavak oly hatással voltak a különben is gyöngé idegzetemre, hogy azt, daczára a kellemetlen időnek, a legnagyobb készséggel elfogadám.

Most már az volt kérdés: hogyan czimezzem vé-

és közrészvétnek. Innen aztán a koporsó a drága temtemmel Szécskereszturba a családi sirboltba szállítatott.

** A z o l á h h e r e p e i bíró most egy éve meghalván, gyanu nélkül eltemették. Most 5 éves leányának némely szavai gyanut gerjesztettek, s ennek folytán kisült, hogy az ember erőszakos halállal mult ki s 16 éves mostoha fia ütötte agyon.

** T e g n a p e l ő t t i lapunkban a „H.“ után jelentékeny tolvajlásról írtunk, mely mostanában Nagyváradon történt. Most a „Bihar“ után bővebben szólunk felőle, t. i. ama tolvajlás felől, melyet hétfőn este vitt véghez a vasutépítő társaság egyik mérnökének inasa. E mérnök véletlenül egyik kabátja zsebében felejtve pénzszekrényének kulcsát, este felé eltávozott kissé lakásáról. A gonosz szolga ezalatt felnyitá a szekrényt s abból 10,000 forintnyi pénzkészletet — csupa új bankjegyekben — rabolva, megillant. A mérnök este hazajöven, nem találta honn inasát, e körülmény azonban legkevésbé sem nyugtalanítá, és semmit sem gyanítva hajta fejt nyugalomra; csak másnap reggel — miután többszöri hívásra sem jelent meg inasa s a tolvajlás nyomait látá, világosodott meg előtte borzasztó megkárosítása. A rendőrség azonnal nyomoztatá, s a mint hallottuk F. Vásárhelyen — a rablott pénz legnagyobb részével együtt kézre került az inas.

** A h o m o k i apát halála által megörült apátságot, hir szerint Horváth Mihály fogja nyerni (?) ** A s z e n t - e n d r e i választókerület felkérte Rajner Pál belügyminisrt, hogy fogadja el a képviselőjelöltséget. A minister nem fogadta el és Harányit ajánlotta képviselőjelöltnek.

Bécsi dolgok.

— Azon munkásküldöttség tagjai, kik gr. Taaffe miniszterelnöknél a munkás osztály kívánatai iránti kérvényt benyújtották, a vezető-elnök Hartung kivitelei elfogattak. Hartungnak sikerült a rendőrségtől, mely házához kutatni ment, elszökni, a rendőrök figyelmenek elvonásával. Az elfogottak nyilvános erőszakoskodás vádjával terhelvék; úgy hallik, hogy a munkásképzőegyletet is a politikai társulatok közé sorozza és feloszlatandja a kormány. — Ezzel akarja Giskra minister megmutatni, hogy erős a kormány. Pedig a karácsoni ajándék csak gyengeségre mutat.

A tartományokból minden felől feliratok menesztenek a kormányhoz a federalistikus alkotmányváltoztatások ellen. — Ide érkezett hírek szerint: a császárné a magyar- és osztrák püspököket Rómában tegnapelőtt ünnepélyes kihallgatáson fogadta.

A dalmát csatáról.

— Rodics tábornok Dalmátiába csakugyan elküldetett, — a mint beszélük, nagy summa pénzzel és a legkiterjedtebb annesztiai felhatalmazással; természetesen fog tartatni, ha Bécsben ezrt is sokan felzudulnak; mert van ott egy párt — melyhez több-kevesebb árnyalattal mások is tartoznak — mely minden szélmozdulatra megrezzen, — hanem, ha egy kis reményt nyújtó hír üti füleit, akkor meg, a másik tulságba jut, a rohanva előretörés, a vak elragadtatás helyzetébe jut. Ezek most azt hirdetik: hogy nem is csoda, ha a főikelők az ily aranyal bélet kibékítési hírekre még makacsabbak; — s már a Braic és Crivoscicéi alkudozások meghiusulta is az ily bárányszerepre vállalkozás következménye, a kormány részéről a gyöngeség jele a kegyetlen

letlen pasaséromat? Ha még leány, s én ténsasszony-nak szólitom, bizonyos, hogy rosz néven veendi; ha pedig férjesnő, s férje valamely városi- vagy állam-hivatalban van, emellet ha a nő fiatal és bájos, ha per: asszonyom titulázom, megbaragszik; de meg napjainkban egy favágó neje is megvárja az ifjasszony és egy szusterné is követeli a ténsasszony czimet? Ah, megvan!... ha nő, legyen az szusterné vagy professorné; legyen 17 éves leány vagy 70 éves madám, a „nagysád“ szót egyformán kedveli; — innen van, hogy az ifju udvarlók csaknem minden harmadik vagy negyedik szóban ismétlik a „kedves nagysád, kezét csókolom“ ot; perse van is aztán becsületök és előnyük, hogy mily finom, mily művelt és udvarias egy ember.

„Nagysád,“ — mondék neki bátorokodva, mielőtt a már megnevezett eszmadia mester háza-felé indulnánk, — „szabad-e kérnem karját?“

— Ezer örömmel — mondá ő.

Nagyon természetes, hogy ez csak azért történhetett ezer örömmel, hogy az által némileg biztosítsa magát a negyedszer és ötödször stb. való eleséstől.

„Ha szabad kérdenem: honnan méltóztatik jönni kedves nagysádnak?“

— Kassáról — lón a rövid válasz.

„Talán oda való születés is nagysád?“

— Oh, igen! — mondá kisé törve nemzeti nyelvünköt. — Férjem ugyanott pénzügyigazgatósági tanácsos.

E szavak végezte után oly erősen dobogott szívem, hogy majd kiverte oldalbordáimat.

„Ah!... áldva legyen a „nagysád“ szó hallhatatlan feltalálója!... mily boldoggá teve ezen pillanatban... Most már legalább engem is fog egy nő finom, művelt és udvariának tartani“ gondolám magamban, mialatt balkezemmel össze-vissza kaparásztam zsebim-

fölkelők ellen. Bolondok volnának — ugymond az [u] Presse is — a fölkelők, ha föltétlenül megadnák magukat, mikor pénzzel és bünbocsanattal fenyegetik! Szerintök Rodichot csak akkor kellett volna Dalmáciába küldeni, ha valami nagyszerű vívmány éretett volna előbb a csatatéren!

Azon felfogás azonban szerintünk helytelen; mert az előzmények bizonyítják, hogy a fölkelés, ha tovább is foly, sok pénz- és véráldozatba fog kerülni; nem jobb-e azt megelőzni, annyival inkább, mert a fölkelés még az összes keleti népeket lángra gyújtó szikra lehet, mely aztán még nehezebben, tán világesebben, közbejötté nélkül, alig is lesz elnyomható. — Aztán meg az a nagyszerű vívmány, mit előbb be kellene várni, nem oly könnyen jön, — mert azt még előbb ki is kell küzdeni!

Hanem azt csakugyan különösnek tartjuk, a mit Rodichról írnak, ha csakugyan igaz, — hogy t. i. azt nyilvánította volna, hogy, ha békés küldetés nem sikerül, a hadműveletek folytatását Auersperg tábornokra hagyandja; ez oly politika, melynek bölcsességét átérteni nem lehet! Egyébiránt, azt írják, hogy a bochesa fölkelésnek vége szakad ma holnap. A legfontosabb vidékek meghódolnak, — a mi Wagner bölcs rendelkezéseinek eredménye volna, kinek kezdeményezése folytán nem terjedhetett nagyobb körre. Ugy látszik, Bécében nem méltányolják Wagner érdemeit kellőleg, kit nem is kellett volna Dalmáciából eltávolítani; mivel azóta is láthatni jeleket, melyek mutatják, hogy a fölkelők főnökei csak is Wagner eltávolításával kaptak nagyobb vérszemtet.

Cattarói decz. 22. és 23-ki tudósítások szerint a braicianiak a fegyvert még le nem tették; hanem csöndesen viselik magokat. Castelnuovo-ban a egyes rablási kísérletek visszaverettek. A crivosciaiakkal folytatottak a meghódolási kísérletek. Az idő még mindig viharos.

A római zsinat.

A mint a „N. Fr. Presse“-nek Rómából táviratilag jelentik: a zsinat 20-án tartotta a harmadik „egyetemes congregatiót“, és ugyanakkor egy hit- és fegyelmi bizottságy választott. Olvasóink kérdezik talán: mik ezek az egyetemes congregatiók? mire valók ezen bizottságok a zsinat kebelében? mi a feladatuk, és miben különböznek az egyetemes congregatiók az egyetemes zsinatnak tulajdonképi, ugynevezett teljes üléseitől. Hogy ezen kérdésre szabatosan megfeleljünk, azon utat kell kiyo mozognunk, melyen keresztül ment minden a pápa által javasolt határozat, mielőtt azok a zsinaton jelenlevő püspökök, érsekeknek sat. szavazata, bele egyezése által véglegesen megállapítottak és „decretum“-má emeltettek. Ezen javaslatok legelőször is az egyetemes congregatio: vagyis a bizottságnyál alakult ház elibe terjesztettek. — Öt bíbornok elnöklete alatt összejárnak a zsinat atyái, és felveszik azon decretumokat, melyeknek megszavazását, elfogadását várja tőlök a sz. atya. Ha ellentmondás nem fordul elő, akkor az ily decretum a „nyilvános“ (teljes) ülésebe tétetik át; e szerint a kettő közti különbség abban áll, hogy az egyetemes congregatiót a zsinat első fórumának, a teljes vagy pedig nyilvános ülést ellenben a zsinat második fórumának lehet tartani, melynek rendeltetése a második szori s illetőleg harmadszori felolvasást teljesíteni. Ha már most azon eset következne be, hogy valamely előterjesztvénye a pápának ellentmondásra találna, az egyetemes congregatióban úgy, hogy az a feletti meg egyezés lehetetlen: akkor azon előterjesztvény egy „választmányhoz“ tétetik át, t. i. egy 24 tagu választmányhoz, mely oly módon alakult, hogy a zsinat atyái

14et megueveznek kebelükből, kik azután mint választók, kinevezik a „választmány“ tagjait.

Ilyen választmány — mint már említve is volt e lapokban — négy van; ezek tanácskoznak azon decretum felett, melyre nézve az első forumon, az egyetemes congregatió meggyezés nem jöhetett létre. Tanácskozásuknak eredménye végleges határozat hozatal végett a nyilvános teljes ülésre terjesztetik fel.

Mindazon előterjesztvények, melyek felett a zsinatnak határozni kell, egy bizottság által 1868 és 1869-ken készítették. E bizottság munkálkodásának eredménye egy vastag könyv, mely „schemata decretorum et canonum“ címet visel. A zsinat elibe ezek terjesztettek be. Azon anyagok nagy részét, melyek a zsinaton tárgyaltnak, IX. Pius pápa, mint föltétlen hatalmasság maga szabta meg, s egy részöket a maga teljhatalmával fogva „határozattá“ is emelte. Ilyen azon bulla, mely a jövőben történendő pápaválasztás módját határozza meg. Ilyen az egyházból kikeresztés korlátozására vonatkozó azon bulla is, mely megszabja, hogy a zsinat fegyelmi jog ezentul 34 esetben gyakoroltsék; egyéb egyházi cenzurák pedig 8 esetben alkalmazandók. Azon első decretum, mely a zsinatot teljesen megfosztja a pápaválasztás jogától, igen sok püspökben méltó bosszankodást és felháborodást idézett elő; mert hiszen az nem is egyéb, mint bizalmatlansági szavazat. A másik pedig még azoknak sem fog tetszeni, kik pápákban a pápánál is; mert ezentul néhány jelentéktelen esetben nem gyakorolhatják kiközösítési jogukat, az idő szellemére való tekintetből. „Nyugtassák meg magukat az ilyen tulzók! Hiszen az egész bullában alig található csak egy hajszálnyit tekintet az idő szellemére; mivel ennek bevezetésében elég világosan kifejezi a pápa, hogy ilyen urat t. i. — az idő szellemét — nem ismer el annak maga felett!

Külföld.

Konstantinápoly. Említve volt már e lap hasábjain, hogy a porta és Egyiptom közti felmerült viszály kiegyenlített. Senki sem örül ennek inkább, mint Ali basa, a nagy vezér, ki minden békés eszköz felhasznált, hogy a nyakas Khedivet engedékenységre bírja. Az érdem e tekintetben Elrhot, az angol követet illeti, ki minden emeltyüt mozgásba hozott, hogy ohajtott czéjait érje. — Különben mindazon külsőségek mellett, melyek e békés kiegyenlítést jelezték, kérdésbe lehet tenni, vajon a két ellenségeskedő fél belőrlől is úgy vane kibékítve, mint azt a hivatalos nyilatkozatok jelenték. Kik a keletiek jellemét, ravasz fogásait ismerik, azok előtt nagyon kétsnek látszik ezen kibékülés, sőt állithatni, hogy az intriguek titkos harca, melyek köztudomás szerint az egész keleten napi rendszer vannak, és a legnagyobb virtuozitással üzetnek, még csak most kezdődik. Mindkét fél ezentul nagyobb figyelemmel fogja kísérni a másik mozdulatait, és ellenfele hibás fogásait mohó vágygal fogja kiszákmányolni. Nubar pascha, az egyiptomi alkirálynak legmeghílyebb tanácsadója szolgál most villámháritóul; a portánál neki — mint az egyiptomi ügyek tulajdonképi vezetőjének, rónak fel mindent, s a Khedive köréből eltávolítására minden hirt megfeszítnek, hogy helyét jó török érzelmű egyének foglalják el, azt gondolván, hogy ez által minden bajnak elejét veszik jövőre.

Berlin. A kormányhoz közel álló lapok folyvást a legélelkebb örömezzéssel emlíkednek azon nagy kitüntetés hordereje felett, mely Vilmos királyt az ismeretes érdemjellel érte; egyuttal a legmerészebb reményeket táplálják az ujra feléledt szívelyes viszony felől, mely ezentul erősen összefüze fogja tartani a két

északi nagy hatalmasságot. Sajnálkozással fejtegetik, mily nagy karokat okozott az, hogy e jó egyetértés „annak idején“ nem volt meg. Ha 1866-ban, írja a „Schles-Zeitung“ Poroszország háta megett állott volna Oroszország, akkor a Main-vonal nem huzatott volna meg, a miért inkább Oroszországot lehet okolni, mint Franciaországot. Oroszországnak akkori wagatartása adta az elhatározást Poroszországnak, hogy a Mainánál megállapodjék, bárha meg kell is vallani, hogy Franciaország szegült ellene egész dühvel a tovább terjeszkedésnek. Azonban még Franciaország maga nem lett volna képes feltartóztatni Poroszországot diadalutjában, miáltal Németország egyesülése bizonytalan ideig elnapoltatott. Oroszország magatartásának tekintetbevétele a legnagyobb mérvben befolyt a megállapodásra. Ha Oroszország akkor tultette volna magát azon irigységen, melylyel északi szomszédjának diadalait kísérte — mint a hogy ez most sikerülni látszik — akkor egészen más-ként alakult volna az ügyek Németországon.

Páris. A „Presse“ a folyvást változó ministeri hírekkel összeköttetésben közli az általa természetesen a „legbiztosabb forrásból“ merített adatok nyomán az átmeneti ministerium tagjainak névsorát. Szerinte belügyminister lenne a lyoni praefect Chevreau ur, de Vallée Oskár igazságügy, — a volt követ és közép-párt vezére Lambrecht közmunka-minister; az államtanács elnökévé pedig Parrieu nevezetnék ki; a többiek megmaradnának előbbi helyeiken. Mindez azonban csak magán vélekedésnek találgatásnak látszik. Napoleon herczeg is élénk részt vesz a ministerválasz ide s tova hullámzásaiiban. Közélebb Ollivier Emilt, Richard Móriczot, Bonjean senatort, a császári kabinet főnökét, Conti urat, Trochu és Lebrun tábornokokat meghívta asztalához, és nagyon feltűnt, hogy a többiek mellözésével Ollivier ültetett Clotild herczegnő jobbra felül. — A törvényhozó testületnek decz. 20. ülésében egy jellemző epizod adta elő magát, melyet Rochefort idézett elő egy interpellatiója által, mely következőleg hangzott: „Egy komoly eset felől ohajtanám megkérdezni a kormányt, nevezetesen a spanyol kortes egy követének kiutasítása miatt, ki néhány nap előtt hozzánk menekült, és a belügyministertől nap előtt hozzánk ment, hogy a francia területet 24 óra alatt elhagyja. Ezen polgár Anguló Pál. Ő úgy cselekedett, a mint egy becsületes és derék képviselőnek kelle cselekednie, ha hazája valami államesiny által fenyegettetik; székét elhagyta, és fegyvert vett kezébe; megsebesítve, meggyőzve és halálra ítéltetve oly naiv volt hogy az ugynevezett francia vendég-szeretet karjai közé vetette magát. A belügyminister felszólította őt, hogy másutt keresse azt. Felelhettem nekem, hogy az 1849-iki törvény ezt megengedi a kormánynak; azonban itt arról van szó, miként gyakoroltatik ezen jog. Azt meglehet engedni, hogy egy letett királyné lázadási terveket szőjön Franciaországban hazája ellen, el lehet tűrni a Carlisták összeesküvéseit, hanem már a köztársaságiak ellen fel kell lépni. Miért? mert a monarchisták az önök barátjaik, és mert önök a köztársaságiaktól félnek! Azért igaz az, hogy a köztársaság közel van, és mindnyájunkért bosszút fog állni, spanyolokért és franciaikért.

Párisból tegnapi vett távirati tudósítás szerint, a Franciaországból kiutasított spanyol köztársaságiak részére aláírások nyitattak nyilvános gyülekezetekben.

Londoni tudósítások szerint, a féniek több helyen, különösen a Lincaschiri grófságban a fegyverraktarak elfoglalására erőszakos kísérleteket tettek, de a hatóságok által tervök meghiusítottak. — A Beertound angol hajó, az indiai ministerrel Strafford-Nordcothéval s az egész hajólegénységgel Malta s Athen közt elveszett.

Van bizony nekünk éji világitásunk s részint fával, részint kövel burkolat járdánk is, de csak a főbb utczákon; hanem a mellék-utczákra nálunk nagyon kevés gond van fordítva.

Hogy a miklós-utczai kapuig mily ügygyel bajjal juthatánk s mily sárokon kelle keresztül gázolnunk feleslegesnek tartom olvasóimat vele untatni; s ki pedig az eddig leirtaknak nem hiszen próbálja megtenni ezen utat, melyet mi megtevének, bármely ősi estve, reménytem, meg fog győzödni annak igaz voltáról.

Végre Miklós-utca szögletén voltunk s élvezhetük a gázláng jótékonyosságát.

Legelsőben is ő nagyságát néztem meg. Ifju és szép volt... Tehát bőven jutalmazva valék.

„Még néhány ház“ — mondám szép utitársnőmet vigasztalándó — „s aztán elérjük a várt helyet.“

— Hát ez a mély árok mire való? — kérdé, midőn a kaput elhagytánk.

„Ez nagyság az ugynevezett „debreczeni szuezi csatorna!“... mely talán a régi török világban a városbelieknek védbástyaül szolgálhatott, s azóta a hálán utókor kegyellellettel viseltetett ezen ereklye megtartása iránt.“

Ezek után elértük a nevezett helyet, s megtaláltuk azt, kit kerestünk. A kadét ur délre várta nővérét, nem is gondolva, hogy az estve fél tizenegykor érkezék meg; de azért nem volt hiány semmiben, volt minden, mi száznak és gyomornak tetszett.

Hogy ezután még pár órát hogy és mint tölték a valóban kedves szép nő és vigkedélyü kadét ur társaságában: az tisztelt olvasóimra már nem tartozik.

Adieu!

Erdélyi István.

ben, ha hogy véletlenül egy szál gyufát találhatnék ott, s azon ürügy alatt, hogy szivarra gyujtok, megnézhetném pénzügyi tanácsosné ő nagyságát, ha vajjon fiatal-e, vagy öreg, szép-e vagy nem. — Természetesen nem találtam, de ha találtam volna is, mit értem volna vele, hisz, a dühöngő vihar képes lett volna megsemmisíteni nemcsak egy szál, de Csáty — akarám mondani — Paul testvérek gyufa gyárának összes készletét is.

Tehát így ebbeli reményem is megsemmisült. Azt pedig, hogy hány éves, semmiképen nem tartottam helyesnek kérdeni; de meg ha kérdtem volna is, bizonyos voltam a felől, hogy legalább is 8—9 évvel kevesebb idejének mondta volna magát, mint a mennyi lehet valóban; mert úgy hiszem, hogy Kassán, Bécében, Berlinben vagy Párisban is ugy, mint Debreczenben, természetükben van a nőknek éveik számát halálukig titokban tartani. Sőt gyakran még haláluk után is megtörténik, hogy egyik vagy másik nővér a sírkőre 5—6 évvel kevesebbet vágattat — magát ezáltal is ifjabbnak tettetendő.

Bele kellett nyugodni helyzetembe s megelégedni azon szerencsével, hogy egy pénzügyigazgatási tanácsos nejét karjaimon vihetem oda, hová vágyakozik.

Pedig erősen szerettem volna tudni, hogy ifju és szép-e, vagy nem. Végre azon gondolatra jöttem, hogy pénzügyigazgatási tanácsos nem lehet ifju ember, s úgy neje is aránylag hozzá hasonló; — de ismét azon gondolatra ébredtem, hogy ha Debreczenben lehetett 70 éves embernek 18 vagy 19 éves neje, miért ne lehetne az szinte ugy Kassán, plane — egy pénzügyi tanácsosnak?... Rang és vagyon mindent megszerez!...

„Ha szabad kérdenem nagyságtól, mi végett méltóztatik Debreczenbe jönni ily időben ily későn és magánosan.“

— Férjem — válaszolt ő nagysága — tegnap Bu-

dára utazott, s dolgai elintézése végett egy hétig ott fog maradni. En tehát felhasználandó a kedvező alkalmat, testvéremet, ki az itt állomásozó gyalog seregrednél kadét káplár, véltém legezészerűbbnek meglátogatni. A délelőtti vonatról Nyiregyházaán leszállottam s a pálya udvaron véletlenül egy ismerős barátommal találkoztam, s oly hosszú beszélgetésbe ereszkedünk, hogy a vonat szépen otthagytott. Így tehát — mivel időm igen rövid, — kénytelen voltam az esteli vonattal jöni. Az itteni indóháznál pedig mire kitérkeztem, fiakkernek még csak színet sem láthatam — evégett tehát gyalog kellett bejőnnöm a városba, azon reményben, hogy csak fog majd találkozni valaki, ki a nevezett helyre, vagy valamely vendég fogadóba elvezérle. De önön kívül egy lélekkel sem találkoztam. Igaz, hogy az idő nagyon is kellemetlen... és a sár... Ah! Jézus Mária!... kiálta föl hirtelen s olyat rántva rajtam, hogy majd orronra esém — minő helyen járunk mi?... jobb lábom csaknem térdig érő sárban csuszott, az a szerencsém, hogy önben megtartózkodhatam; de mi a mennykö utczák vannak itt Debreczenben árok és árok mindenütt, semmi kövezet és pallózat; ugyan kérem, hány pár csizma szükségeltetik önöknek egy éven át?... Topánkám, mely ez alkalommal van lábomon először, nem hiszem hogy sarkát és talpát el nem hagyja, kivált ha még messze megyünk — jegyzé meg ő nagysága színellett jókedéllyel.

„Messze már nem megyünk édes nagyság! — vigasztalám őt — „hanem az utnak még csak most érünk a javára.“

— Hát még nagyobb sárt is érendünk az eddigienél? — kérdé csudálkozva — hiszen akkor az egész Debreczen nem egyéb egy nagy sártengerrel; és minő pokoli sötétség mindenütt... talán önöknek nincs is éji világitásuk?

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényszékének telekkönyvi tanácsa által közhírré tétetik, miszerint felperes N a d a n y i Sándor részére, alperes P e t r ó v s z k y Jánostól 12000 forintéke s járulékaik erejéig lefoglalt, s 4000 fortra becsült ingatlanosság, mely áll az egészben 8000 forint értékű péterfiautczai 983. sz. házának s utána való öndódi 3 hold 900 □ ölt földnek alperest illető fele részéből, jövő 1870. évi január 25-ik, — szükség esérére február 25-ik napján d. u. 2 órákor, a városbírónál a telekhivatal helyiségében, bírói árverésen el fog adatni.

Az árverési kivánók által leendő bánatpénz 400 forint. Vevő a vételár 3 részletben a leütéstől 2, 4 és 8 hónap alatt köteles esedékes 6% -val fizetni.

A többi feltételek a telekhivatalnál megtekinthetők. Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanosságra nézve tulajdoni, vagy más igényt érvényesíthetnek, felhívattak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetménynek a Budapesti Közlönyben utolsó közzé tételétől számított 15 nap alatt, adalrt telekkönyvi hatóságánál nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi decz. 10-én tartott üléséből. 205. 2—3

PECCO-THEA,

töltje 2 forint 20 kr.

RHUM,

Itkezés palaczkokban 50 kr, 1 ft, és 1 ft 60 kr.

S H E R R Y,

egy üveg 2 ft 50 kr.

Geréby és Hannignál.

206. 3—6

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. évi decz. 13-án 10,380. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép özv. M a n ó Ferencz mint felperes részére N o v á k h nre mint alperestől 100 forint váltóit tartozás s járulékaik erejéig lefoglalt i n g ó s á g o k, nevezetesen **házi bútorok**, nevezett alperesnek helybeli kismesterutczai lakásán f. évi decz. 28-ik napján d. e. 9 órákor nyilvános árverés útján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. — Mire a venni kívánók meghívatnak.

Debreczen, decz. 19-én 1869. 207. 3—3

Mocsy József,

váltótörvényszéki kiküldött végrehajtó.

H i r d e t m é n y.

Czeglédutczán a 3. sz. **Kafka**-féle **kávé**, amely jelenleg a **sertésvágó társaság** tulajdona, — egy ujjonan épült 14 öl hosszú, 3 öl és 1 láb

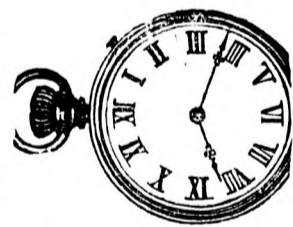
sséles terem,

amely akármely czéhtársulat által áruáló helyiségül is használható, minden órán **bérbe adandó**. Értekezhetni felőle a **sertésvágó társaság helyiségében**. 193. 3—3

ANTALFFY LAJOS

órás Debreczenben.

(Bolja a városbáza piaci részén levő **„Török ház”** emizett dohány-, szivar- s helyes-eladási helyiségével egybekötésében.) Van szereném a t. ez. közönség figyelmébe ajánlani a legújabbban fellegelt **órákat** — a lehelő szerelt **órákat** — **leszállított áron**, **egy évi irásbeli jótállás mellett**.

Ezüst hengeróra 4 rubin-körrel	45
rubin körrel, patent üveg-gel, ugró	14—16
Finom angol mintára	15—18
Kottás fedéllel	15—18
Kettős fedéllel angol mintára	19—24
Remontoir	25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell	40—45
8 napos pendul-óra	49—25

Ezen példánál felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany urí és női óráimat, francia 8—14 napig járó és ütő, márvány, alabástrom, bronz s vas öntvényűtöku üvegborított alatt levő asztali és függő aranykeretes óráimat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégítő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 ft 30 kronn szintén egy évi jótállás mellett. Órákat eszterébe elfogadok valódi értékekben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a esere a t. ez. közönség részéről igen könyvi és biztos.

Vidék-röli megrendelések a levél átvételétől számítva 5 nap múlva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj torony-órák készítését vagy ócskák kijavítását gyorsan teljesítem. 86. 32—

Eladó ház.

Varga-utczán a 2182-ik számú **cserepes kőház házutáni földével együtt örökáron eladó**. Értekezhetni a bent lakó tulajdonossal. 180. 19—

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a Domján István és neje Zöld Mária közös tulajdonokat képező s 25000 aftra becsült czeglédutczai **2463. sz. ház**, 1 hold 500 □ ölt külső földével, melynek Domján István illető fele részére az árverés felperes Domján Lajos javára, 15000 airt s járulékaik erejéig az 1937. 1869. sz. végzéssel már kitűzött, a Zöld Máriát illető másik fele részére is, felperes Kis Mihály javára 12000 airt s járulékaik erejéig, ezennel elrendelt árverés folytán, most már egészben, és pedig a felek megegyezése alapján a már meghirdetett határidőben, u. m. jövő 1870-ik évi január 11-ik, szükség esérére **február 11-ik** napján d. u. 2 órákor, a városbírónál, a telekhivatal helyiségében, bírói árverésen el fog adatni.

Az árverési kivánók által leendő bánatpénz 25000 airt. A vételár három részletben a leütéstől 2—4 és 6 hónap alatt fizetendő.

A többi feltételek a telekhivatalnál megtekinthetők. Egyszersmind azok, kik az árverelőndő ingatlanosságból Zöld Mária Domján Istvánét illető fele részre tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek, felhívattak, hogy igénykereseteiket e hirdetménynek hirliplag utolsó közhírré tételétől számított 15 nap alatt, fent irt telekkönyvi tanácsnál nyújtsák be. — Kelt Debreczenben, a városi törvényszék t. könyvi tanácsának f. évi decz. 17-én tartott üléséből. 208. 1—3

Mencse H. A.

raktárának

mindenféle szerkezetü

VARRÓGÉPEIT
folytonosan gazdag választékban.

Eredeti Howe-féle gépek, szabók és cipészek számára, szegő, vattázó, szalag- és sujtásfelvarró készülékekkel.

Grover és Backer-féle gépek, szintegy eredeti, mint utánzótt példányokban, a külföldnek legjobb birü gyarából, férfi és nőszabók számára és házi használatra.

Karácson és újévi ajándékokul

kiváltságos figyelemre méltokul ajánlom a legjelesebbeknek elismert **Non plus ultra** varrógépeimet, mint legújanyosabbakat és legalkalmasabbakat **ipari czélokra és házi használatra**; — kettős tűző öltéssel és sok segédkészülettel s teljesen neszielen menettel.

Legtökéletesebb Wheeler és Wilson-féle szerkezetü **Kézi varrógépek** kettős tűző öltéssel.

Minden raktárumbeli gépet **kezeséget vállalok**; tökéletes oktatást díjtalan; **vidéki megrendelések** a legpontosabban teljesítenek. — Azon esetben, ha gépeim nem felelnek meg a várakozásnak: — két hó letele után sértetlen állapotban visszavétnék.

Mindenféle tű, czeréna és selyem kapható. 185. 4—

Mencse H. A.

Legújabb.
— B é c s, deczember 23. A ministererisisnek a korona részéről csak a telirat megszavazása után vetetik vége.
— Az állam, déli-északi-keleti és északnyugoti vasutttársulatok együttesen megvették a bécsi összekötő vasutat a kormánytól 2 millió forintért.
— B e l g r a d, deczember 23. A porta részéről intézkedések tétettek, hogy közte és az alkirály közt szorosabb viszony jöjjon létre.
— P á r i s, deczember 23. Regnault de St. Jean Angeli marsal meghalt. — A császár üdvözlő iratot küldött Románia fejedelmének, házassága alkalmából.
— B o u n d, decz. 31. Bismarch f. hó 31-én tér Berlinbe vissza, hogy a királyt az új évben üdvözölhesse, s azután egész erélyvel az államügyekkel fog foglalkozni.

— V a r s ó, decz. 23. Tudvalevőleg egy varsói adrssé-naptár kihirdetése felsőbb helyről betiltatott. Az ezt követelt remonstratiók eredményküliek voltak; mint szintén az itteni tudósoknak kérvénye mely avarsói traditionalis és levéltári adat gyűjtemények kihirdetésére vonatkozik, visszavetett.
— R ó m a, decz. 23 A negyedik nagy-congregatio e hó 28-án leend. Az egyházi rendek ügyeiről tanácskozandó bizottmány megválasztása után valószínűleg a hitelvek némely tétéleire vonatkozó néhány tervezet fog tanácskozás alá vétetni.
— B e r n, deczember 23. A szövetségi ülés ma oszlott fel. — Mindkét tanács elhatározá, hogy a szövetség revisióját a szövetségi tanácshoz utasítja, és hogy a szövetségi müegyetemben a gazdasági tanützet állittassók föl.

Közgazdaszat.
(E.) Debr. dec. 2k. Piacunkra több szekér élet, és tengeri hozatott, a tengeri volt kelendőbb; az élet-árak változatlanok, ellenben a tengeri-éremelkedett 5-5 fr 30 k., kenyeret keveset hoztak s drágán kelt. A szalon-árak is változatlanok, felső ár 27—28 fr. mázsa számra; aprómarha félet igen keveset hoztak, magas árákon kelt 1 pár tyuk 1 fr. 10—40 kr. 3 tojás 10 kr. Időjárásunk, folytonos esőzésre mutat, ma reggel is egy keveset esett az eső; később a lég hűsebbé vált, de azért fagyásra nem mutat.
Bécsi tőzsde, decz. 24. Cs. arany 5—83, ezüst 121—36
Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos: **Oláh Károly.**